

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXI. št. 40.
Kranj, 2. oktobra 1937

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Proč z mostninarji

Naš članek pod gornjim naslovom je vzbudil precej zanimanja ne samo v občini Mošnje temveč tudi po širni Gorenjski. Dobili smo precej vprašanj z več strani glede tega ter smo se radi točnejših informacij obrnili na kr. bansko upravo v Ljubljani. Tu smo pa dobili podatke, ki so nekaj v nasprotju z našim člankom ter jih objavljamo, da bo javnost popolnoma točno poučena o tej zadevi.

Občina Mošnje namreč ne izroča denarja, ki ga dobi kot mostnino pobrano na otoškem mostu banovini, temveč se mostnina steka v fond za vzdrževanje imenovanega občinskega mostu in pripadajoče občinske ceste. S tem mostninskim fondom upravlja občina Mošnje pod nadzorstvom tehničnega oddelka kr. banske uprave. To pobiranje mostnine pa je bilo sklenjeno sporazumno med zastopniki občine Mošnje, Ljubno in Ovišje ter med zasebnimi mostnimi upravičenci, ki jih je zastopal g. Cvenkel iz Ljubnega, pri lokalni komisijski razpravi dne

19. septembra 1932. na Otočah. Pri tej razpravi je bilo sklenjeno, da se bo mostnina pobirala vse dotlej, dokler ne doseže mostninski fond zneska 1.500.000, kolikor so proračunani stroški za gradnjo novega železobetonskega mostu in nove občinske ceste iz Otoč na Brezje. Ta spozrazum je posvedočila kr. banska uprava s svojo odločbo z dne 23. septembra 1932. V št. 574-5. Mostnina pa donša letno okroglo Din 40.000.—.

Dobili smo tudi zagotovilo, da do sedaj uprava mostu na Otočah oziroma občina Mošnje še ni zaprosila merodajne faktorje za odpravo mostnine in bo kr. banska uprava takoj ukinila mostnino na tem občinskem mostu, kakor je bila ista ukinjena na banovinskih mostovih, čim to sklene in predloži odbor občine Mošnje.

Smatrali smo za potrebno, da naš zadnji članek v tem pogledu dopolnimo, da bo naša javnost pravilno poučena o tej zadevi.

K delavskem taboru pri Sv. Joštu

V nedeljo, dne 26. sept. se je vršil delavski tabor krščanskega delavstva pri Sv. Joštu. Naš list je priporočal delavstvu, da se udeleži tega tabora in nas je veselilo, da se ga je udeležilo kar čedno število krščanskega delavstva. Vsa slovesnost je potekla kar lepo, razpoloženje je motil le govor g. Srečka Zumra, ki je popolnoma brez potrebe napadal Zvezo združenih delavcev. Mnogi so se čudili, da g. Srečko Zumer ni niti najmanj napadal ne socialistov in ne komunistov, pač pa je udrihal po krščanski strokovni delavski organizaciji. Kot odgovor

na to je izrekel neki krščanski delavec: „Na vsak način moremo sedaj ustanoviti Zvezo združenih delavcev, če g. Zumer ne napada marksistov, pač pa krščansko delavsko organizacijo.“ To je uspeh g. Zumra. Mi bi g. Zumru svetovali, naj pogleda kar okrog sebe, pa bo lahko videl, zakaj je morala nastati Zveza združenih delavcev, če pa še ne ve, naj pa prebere knjigo: „Zakaj nismo krščanski socialisti“, pa bo našel vse natanko popisano, kje je krivda, da je moral priti do ustanovitve Z. Z. D.

Bojevniki v škofjeloškem okraju

Na povabilo Zveze bojevnikov so se v nedeljo dne 26. t. m. v Škofji Loki v gostilni Zihel zbrali bojevniki iz Škofje Loke, Sevske in Poljanske doline ter iz sorške občine. Sestanek je vodil tajnik Zveze Lukež, ki je navzočim razložil namen sestanka za razvoj bojevniške organizacije med Gorenjci.

O ustanavljanju novih skupin in o preosnovanju obstoječih po krajevnih potrebah, se je razvila živahna debata, ki se je zaključila s sklepom, da se nove skupine ustanavljajo načelno po občinah. Zato so se ustanovile nove skupine za Staro Loko, Selca nad Škofjo Loko, Poljane nad Škofjo Loko in za sorško občino.

Nesrečen konec pretepa

Preteklo nedeljo je bilo žegnanje pri Sv. Luciji nad Trzičem. Kakor po navadi so se mošje in fantje zbrali po žegnanju v gostilni pri g. Zupanu. Tu je bil tudi Meglič Ludvik, doma iz Brezij nad Kovorjem, ki je pred nekajimi 14 dnevi prišel od vojakov. Alkohol, ki ima skoraj vedno za posledico kakšno nesrečo, je tudi tukaj posegel vmes. Nesrečna pijača je kriva, da so se fantje med seboj sporekli. Na poti domov v Hudem grabnu pa je vsled prerakanja prišlo do pretepa, katerega žrtev je postal Meglič Ludvik. Neki A., mlinar v Lešah in P., delavec

iz Slatine, sta začela premetavati Megliča, ki je tako nesrečno padel na beton, da mu je pri tem počila lobanja. Oba napadalca se v svoji vinjenosti nista zavedala dejanja ter sta pustila nesrečnega Megliča v jarku poleg ceste, kjer so ga šele drugi dan zjutraj našli okrog 6. ure delavci, ki so šli na delo. Misleč, da gre za pijanega človeka, so ga hoteli zdravit, pa so opazili da je človek že mrtev. Stvar je bila takoj naznanjena orožnikom v Trzič, ki so takoj prihitali na lice mesta. Ker se pri mrtvem Megliču niso videli nobeni znaki poškodbe, je

sodišče v Trziču odredilo obdukcijo, ki se je vršila v Kovorju, kamor je bilo pripeljano truplo pokojnika. Pri obdukciji šele se je ugotovilo, da ima počeno lobanjo in da je vsled tega takoj nastopila smrt.

Oba napadalca, ki sta starejša družinska očetata sta bila doma, ter sta najbrže mislila, da se jima ne bo prišlo na sled. V terek zjutraj sta bila odvedena v sodne zapore v Trziču. Pogreb pokojnega Megliča je bil v terek v Kovorju.

Obrtniški tečaji

Skupno združenje obrtnikov je izposlovalo od banke uprave predavatelja za kalkulacijo in risanje mizarjev. Razmere, v katerih se nahaja naš obrtnik danes, so zato tako pereče, ker z ozirom na večno valovanje cen ni temu primerno podkovan. Obrtnik mora blago za izdelek prvič kupiti, drugič ga predelati in tretjič prodati, to pa za ceno, da mu je življenjska eksistenca zagotovljena. Pri tem pa se redno dogaja, da večina mojstrov določa cene kar povprek, zato se dogaja, da izdelek dà takorekoč zastoj, ker ne določi prave cene. Da se temu odpomore in da skupno premotrimo splošno tako pogubno postopanje, se vrši kalkulacijski tečaj, katerega obiskujejo mojstri, ki se zanimajo za napredek in razvoj. Na žalost pa pogrešamo one, ki so najbolj potrebni takega pouka, da bi se osebno prepričali kako sramotno je plačan njihov trud. Ker le malo se zavedajo, da je le svinčnik tisti, ki vodi k pravemu uspehu, če se ga rabi takrat ko treba. Predavanja drži g. Ivan Kregar ter so nad vse zanimiva, vzeta iz najnovejšega doživljanja in tako poučna in potrebna, da ne bi smelo manjkati nobenega mizarja, ki hoče da se bo pri

svojem obrtu seznanil z najpotrebnejšim. Smelo lahko trdimo, da bi ne smelo biti obrtnika, ki bi pri poštenem delu ne zaslužil toliko, da mu je obstoj zasiguran. Ker ni zanj nobenega zavarovanja, nobenih starostnih oskrb, zato mora skrbeti sam, da se toliko izuri, da ne bo samo orodje tistim, ki ga na račun njegove nevednosti izkoriščajo. Vabimo vse mojstre, da se tega predavanja udeleže, za kar je še vedno čas. Vrši se ob sobotah od 5 do 8 ure in v nedeljo od 8 do 11 ure dopoldne. Ves naš uspeh je v tem, da bomo tudi umsko tako spretni kot smo ročno, šele potem nam bo obstoj sigurnejši.

Tudi čevljarji se zavedajo, da dober rokodellec še vedno lahko obstoja ako sledi času in ustreza modi, dasiravno je navlaka gumija ogrožala njegov obstoj in je one, ki so prepovršno to razumeli, pognala od njihovega poklica. Večerni obisk pod spretnim vodstvom g. Steimana je prav zadovoljiv in smo lahko ponosni na tako razumevanje za čim večjo izpopolnitev. Želimo, da bi udeleženci pridobili kar največ znanja, združenje pa naj skrbi, da se taki tečaji od časa do časa ponove.

Po tem tečaju se bo vršil tečaj za risanje.

Slovo g. in ge. Planina

Prestajljena sta iz Kranja v Ljubljano profesor Franc Planina in njegova gospa soproga, ki sta 8 let odlično delovala na krajski gimnaziji. Nismo sicer pričakovali, da nas bosta zapustila, a potreba in razmere so jima potisnile pero v roke, da sta napisala prošnji za premešitev v Ljubljano.

Zal nam je sicer, da odhajata, saj izgubi krajska gimnazija z njima izvrstna učitelja, profesorski zbor pa vedra in kolegialna tovariša in prijatelja.

Kdo ne pozna dobrega in nasmejanega prof. Planine, ljubeznivega in postrežljivega. Vsa krajska okolica ga pozna, saj ni skoro kraja, kjer se ne bi oglašil in pobiral v jeseni prispevkov za dijaško kuhinjo ali pa stikal za

redkimi rožicami. Kljub svoji ljubeznivosti je pa bil odločen in nepovestljiv v borbi za poštenost in pravico.

Ob odhodu iz Kranja za vse požrtvovalno delo tekem 8 let se mu prisrčno zahvalujemo z željo, da bi se na novem službenem mestu prav prijetno počutil in žel kar najboljših uspehov pri svojem delu v korist mladine in naroda.

Ko jim z mladino vred kličemo prisrčni zhom, želimo obema, da bi se jima zaradi goste megle bele Ljubljane, kmalu stožilo po črnem Kranju. Takrat naj se zopet vrne s svojo gospo soprogo v Kranj, ki ju bo z odprtimi rokami sprejel v območje svojih hribov in gora, in planin, ki jih je tako rad občudoval in tudi obiskoval.

Mladinskemu pevskemu zboru Prosvetnega društva

Prihajamo v dobo, ko bi si marsikateri fant ali dekle v dolgih zimskih večerih zaželel lepega in prisrčnega razvedrila. Toda kam naj se obrne? Morda bi se posvetil petju? Toda vsak novinec in novinka se takoj ustraši: nimam dobrega glasu — in ne poznam not. Res je — to sta oviri in ne majhni in mnogokrat odvrneta fanta in dekle od petja.

Pred dvema letoma je naš mladinski zbor začel delovati. Stal je ravno tako pred tema ovirama. Toda celota premaga lažje ono, kar posameznik ne more. Težave smo premostili neopazeno in se kmalu uveljavili pri pevskih nastopih.

Močan je naš zbor. Ali novih moči potrebu-

jemo — svežih moči — glasov. Vsak fant ali dekle, ki ima veselje do petja naj pristopi k našemu zboru. Tovariši in tovarišice ga bodo upeljali v naš krog in bo kmalu neopazeno postal naš tovariš pevec - pevka in bo odvisen tudi od njega uspeh našega zboru.

Fant - dekle, kmečkega, delavskega, obrtniškega stanu pristopi k našemu zboru. Pri vsaki pevski vaji se lahko priglasiš za člana-pevca našega mladinskega pevskega zboru.

Pevske vaje bodo v ponedeljkih za dekleta ob 8. uri v pevski sobi v župniš u in v petkih ob 8. uri za zbor v škofiji.

Vaje bodo točno ob napovedani uri.

Jutri na TOMBOLO v Kranj

Opozarjamo na polovično vožnjo po železnici z nedeljskimi povratnimi kartami.

Danes, sobota zadnji dan za nakup tablic po Din 4.-. Jutri stane tablica Din 5.-.

